

75-річчя члена-кореспондента НАН України В.Ф. САГАЧА

Доктор медичних наук, професор, член-кореспондент НАН України **Вадим Федорович Сагач** народився 21 вересня 1943 р. З 1970 р. працює в Інституті фізіології ім. О.О. Богомольця НАН України, обіймає посади заступника директора та завідувача відділу фізіології кровообігу.

В.Ф. Сагач — відомий фахівець у галузі біохімії, фізіології та патофізіології серцево-судинної системи. Він описав низку невідомих раніше явищ і механізмів функціонування організму та розвитку патологічних процесів. Результатом його ранніх досліджень стало розроблення моделі локального імуногенного ушкодження тканин міокарда. Було вивчено механізми імуногенних порушень діяльності серця та розвитку серцево-судинної недостатності. В.Ф. Сагач описав явище кардіоваскулярного гуморального впливу, що відбувається у разі виділення з клітин серця і впливу на периферичні судини похідних метаболізму мембранних фосфоліпідів — ейкозаноїдів. Обґрунтував використання блокаторів синтезу цих сполук для кардіопротекції та запобігання шоківим станам. Він детально дослідив роль оксиду азоту, ендотеліну та тромбоцит-активувального фактора у змінах функціонального стану серцево-судинної системи. Було показано, що розвиток фундаментальних судинних реакцій — реактивної та функціональної гіперемії є ендотелій-залежним і зумовлений дією оксиду азоту; виявлено залучення оксиду азоту і ендотеліну до центральної регуляції кровообігу нейронами довгастого мозку. Він обґрунтував вирішальну роль синтезу оксиду азоту в реалізації фундаментального механізму регуляції скоротливої активності міокарда — механізму Франка–Старлінга.

В останні роки В.Ф. Сагач досліджує роль ендогенного сірководню в реакціях серцево-судинної системи та розвитку її патологічних змін. Показано зменшення його синтезу в тканинах при старінні, гіпертензії та збільшення при фізичному тренуванні. Встановлено його тісний зв'язок зі змінами функції серця за цих станів, а також вирішальну роль у реакції на ішемію-реперфузію та ключове значення для ефективності механізму Франка–Старлінга.